

ఆ ది వా రం

—స త్యం—

ద్రయార్చి హృదయంలో ఆధికారులు నాబోటి ప్రామితులకు విశ్రాంతిని కల్పించిన కారణంగా కార్యోజ్ఞకరమైన అందుకుబుట్టను కార్యగా ఉంచడం చేసినది ఏవేనో భావాలతో నింపేస్తూ సిగరెట్ పెట్టె తీశా - పెట్టెకారీ—దాన్ని నేలకి విసిరి కొట్టక కార్యోజ్ఞకరం వచ్చింది - చేసిన పొలంకేకకి ఇల్లాలు కార్యోజ్ఞకరంలో తయారు.

అంతటితో ఉరుకుండా—

“కురలు ఏవైనా తీసుకురండి!” అంది ‘డీ’ ని సాగదీస్తూ ఆదాశ్చకి అలవలైన ఆదాక మోస్తరుగా.

“అవును వారానికల్లా కురలు తెచ్చుకోవడానికి కారీ అయినా ఆదాకల్లా—”

కార్యోజ్ఞకరంగా ఇతరులను ఇల్లాలికందించి సంచించుకున్నా.

బజారులో ఎన్నో పరిచయమైన ముఖాలు చిక్కమొహం వేసుకొని నావైపు చూశాయి- అవునుమరి ఆ ప్రతిభలకీకూడా ఆదివారం తప్పి తే దర్శనం యివ్వలేక పోతున్నా— వెధవ ఉద్యోగం—

“తప్పకుండా మీల్ను తీసుకుని మీట్ అవుతానుగా!” అంటూ అందరికీ వాగ్దానంచేసి ఇంటి మలుపు తిరిగేసరికి మా మంగలి “చిత్తం” అన్నాడు.

“ఇప్పుడేమిటిరా, 11 గంటలకి అని” గడ్డం తడువుకుంటే తక్షణం చేయించుకోకపోతే ఏర్పడే ప్రమాదాలన్నీ తలపుకొచ్చి “సరే, రా! ఇవాళకాకపోతే మళ్ళీ ఆదివారండాకా అసలు వీలుండదు” అని మంగలిని మా ముంగిట వరకూ తీసుకొచ్చి ఆ కాస్త అవశిష్టమూ తీర్చుకున్నా- పనిలోపని అయిపోవాలంటూ మాయంటూమె

కుంకుడుకాయలు క్షీనావేశించి. కళ్ళలోపడిన పులుసును కప్పిపుచ్చి, యమబాహు పడుతూ భోజనానికి సిద్ధపడితే “పంచదార ఇస్తున్నారంటే” అని ఒక హెచ్చరిక-

కార్యోజ్ఞకరాల నిత్యజీవితంలో పంచదార చాత్ర అతి ముఖ్యమైందికూ! ఏదితప్పినా అది తప్పదు—

సరే ప్రతిరోజూ 10 Xoll చేసే భోజనం 12 దాకా డేకింది. అసలే స్వేదజనితమైనవేసవి- అందులోనూ దారుణమైన కారాన్ని గుప్పించిన భోజన పదార్థాలూ- ఆ అనస్థలోనే వీధిలో ఆఫీసు బంట్రోతు “వాడే గుమాస్తాగారు ఒక్కమారు నిల్చున్నవశాన్ని అయ్యగార్ని రమ్మన్నార” ని తంబితో అంటున్నాడు- ఏం కొంపమునిగిపోయిందని ఆదివారంనాడు!

ఆ ఎండలో పోయి, చచ్చినా కనపడని కాగితాలు వెదికి చచ్చి చావని పరిస్థితిలో మూడు అయేటప్పటికీ యింటికి జేరుతే—

“ఎక్కడికి వెళ్ళారండీ! కిరసనాయిలు చీటి ఇదిగో! సీసాలక్కడ పెట్టూ” అంది నిజభారత్య తంబితో సమాస్తే లాభంలేదు. వాడు ఆరయితేకాని యింటి మొఖం చూడడు- యీలో పున కిరసనాయిలు వస్తేనేకాని యింట్లో ధీడి క్కీలు తప్పవు-

కిరసనాయిల్ పట్టుకొని వస్తూంటేనే చాకలి కనిపించాడు- “ఏమిరా!” అంటే “మీబట్టే నండి” అంటూ నాతోపాటు యింటిదాకా వచ్చి బట్టలప్పగించి చచ్చినట్టు చాకలిపడ్డపడేసి ఆరగంటసేపు నాచేత రాయించి మరీ వెళ్ళాడు-

తైము అయిదయింది- ఎంతమందినో కలుసుకోవాలనుకున్నా- ఈ వారం సంచీ కొన్న పత్రిక లన్నీ చదవాలనుకున్నా పైగా ముఖ్యమైంది నీసీ

మా ప్రోగ్రాం ఒకటుంది- ఇన్నీకూడా కేషిం చిన కాలంలో వూర్తీచేసుకోవాలి-

తయారయి బయటకు బయలుదేరుతున్నా. ఇంతలో “అన్నయ్యా” అంటూ చెల్లాయి వచ్చింది- “ఏమమ్మా” అంటే “ఎక్కడికో వెడుతున్నట్టున్నావన్నయ్యా నాకు రెండులెక్కలు చెప్పిమ్మరీ వెళ్ళ”మంది. ఆవునన్నట్టు రేపు చెల్లాయికి లెట్టల పరీక్ష వీధిలోకి వేసినఅడుగు వెనక్కివేసి కుర్చీలో కూలబడ్డా. “లఘుగణితం” తీసుకు వచ్చింది- అయిదువందల కేజీలపుస్తకం లఘుగణితమేమిటి? ఎవడు పెట్టాడాపేయ? గురు గణితం అది-

ఏదోలెట్టాడిగింది- ఆసలే లెట్టలో అంతంత మవం- అందులో అది బండలెక్క. ఇక చూచు

కోండినునవని- దానితో రంటాలు పడి అన్న యక్కించే టప్పటికి ఏడు దాటింది లెక్కచేయాలనే పట్టుదల ఆభిమానాలమధ్య నా కౌర్యక్రమాన్ని విస్మరించుకుని తర్వాత విచారించాను.

సరే భోజనం అయింది- నడుం వాల్యాను- నిద్రపట్టనిస్తేగా ఇంట్లో ఆడమురా అంతా వసారాలోకిజేరి తారాబలం చంద్రబలం గురించి వాదోపవాదాలు ప్రారంభించి ఎవరి ఫలితాలు వాళ్ళు తెలుసుకొని తృప్తికొందారు. ఈ వార ఫలాలుకూడా ఆదివారం నాడేకదా!

దయతో అధికారులు ప్రసాదించిన విక్రంతి దిన కౌర్యక్రమాన్ని సమీక్షించుకుంటూ అసంతృప్తితో కళ్ళుమూస్తుంటే ఇంటివారి అయిదేళ్ల అమ్మాయి “అదివారమునాడు ఆట విడుపు” అంటూ పాఠం చదువుతోంది—

పెళ్లిపందిరి

శోభించడానికి చిన్నసలహా

పెళ్లివారికి విందులతోదాటు చివోదాయకూడా కలిగించాంపే మాకు చెప్పండి.

భరతనాట్యాలు

ఇంపైన సంగీతం పొంపైన డ్యాన్సులు; కథాకళి, కూచిపూడి, మొదల అధునిక సినిమారకం డ్యాన్సుల వరకూ అద్వితీయంగా ప్రదర్శిస్తారు.

శ్రీమతి మణికుమారి, సుగుణ; సత్యవతి, సూర్యనారాయణ; బేనీకృష్ణవేణి మొదలగువారు

వివరాలకు

శ్రీ స ర స్వ తీ నా ట్య డ్రింగం
చంగళవారంపేట
రాజమండ్రి

